

У створенні номенклатурних назв відіграє велику роль моделювання і фантазія їхніх творців, що дозволяє їм втілити в назві максимально корисну інформацію. Для утворення оптимальних комунікативно-придатних номінацій необхідна розробка певних лінгвістичних рекомендацій.

УДК 378.015.311.016

Жур В.І.

**Міжрегіональне вище професійне училище автомобільного
транспорту та будівельної механізації,
Київ, Україна**

ІНОЗЕМНА МОВА ДЛЯ ПРОФЕСІЇ: НАВЧАЄМО, МОТИВУЄМО ТА ФОРМУЄМО КОМПЕТЕНЦІЇ

Іноземні мови відіграють велику роль у нашому житті. В усьому світі люди вивчають іноземні мови і починають це робити уже в школі. У нашій країні учні вчать німецьку, англійську, французьку, іспанську мови та інші.

Знання мов потрібне у багатьох випадках. Багато підприємств у нашій країні ввозять машини, прилади та апаратуру з Німеччини, Австрії, Америки, Англії, Франції та з Швейцарії. Треба читати та розуміти технічну документацію. Тісні зв'язки потребують регулярних контактів партнерів, щоб з успіхом вирішувати всі проблеми. Україна співпрацює з різними країнами в галузі економіки, промисловості, науки, культури та мистецтва. Кваліфіковані працівники нашої країни часто їдуть за кордон, щоб заробити гроші.

Людина, яка вчить іноземну мову, вивчає також культуру, літературу, історію, географію, побут і звичаї чужої країни. Великий німецький поет Й.В.Гете вважав, що без знання іноземної мови не можна добре знати свою власну.

Іноземні мови розвивають наші знання, розширюють можливості, роблять людину відкритою світові.

Освіта є основою інтелектуального, духовного, фізичного і культурного розвитку особистості, її успішної соціалізації, економічного добробуту, запорукою розвитку суспільства, об'єднаного спільними цінностями і культурою, та держави.

Метою освіти є всебічний розвиток людини як особистості та найвищої цінності суспільства, її талантів, інтелектуальних, творчих і фізичних здібностей, формування цінностей і необхідних для успішної самореалізації.

На сучасному етапі інтеграції України до Європи особливого значення набуває вивчення сучасних європейських мов. Згідно із загальноєвропейськими рекомендаціями Ради Європи, відтепер метою є не просто вивчення будь-якої мови, а вільне спілкування нею, тобто формування в індивіда іншомовної комунікативної компетенції, що є основою комунікативного підходу до вивчення іноземних мов.

Специфіка навчального предмету «Іноземна мова» полягає, насамперед, у тому, що його викладання є навчання мовної діяльності, тобто спілкуванню в усній і письмовій формах. Основним завданням є практичне володіння мовою. Іноземні мови, крім освітньої та виховної завдань, мають додаткове завдання – комунікативне. Навчальний предмет «Іноземна мова» покликаний навчити основам володіння різними видами мовленнєвої діяльності: монологічного та діалогічного, розуміння мови на слух і при читанні.

Комунікативний метод вивчення іноземних мов базується на тому, що процес навчання є моделлю комунікації. Оволодіння учнями вміннями

іншомовного спілкування передбачає формування у них достатнього рівня комунікативної компетенції.

Основна мета комунікації полягає в залученні та мотивації учасників до навчання. У дистанційному режимі багато видів традиційної мотивації працюють не так ефективно, як в аудиторії.

Весь навчальний процес повинен бути зорієнтований на особистість здобувача освіти, на його розвиток, самостійність, на урахування його можливостей, запитів, інтересів. Необхідно враховувати його індивідуальні особливості, рівень підготовки у вивченні першої іноземної мови. Одним необхідно створити умови для більш швидкого поступу, іншим виділити більше часу для повторення та тренування.

Навчання діалогу передувє велика попередня робота зі словами, тренувальними вправами, завчанням готових мовних структур, мовних штампів, фрагментів і цілих діалогів.

Чотири основні види мовленнєвої діяльності: аудіювання, говоріння, читання, письмо – повинні розвиватися у взаємозв'язку один з одним.

Викладачеві доводиться докладати зусиль, щоб зацікавити молодь у вивченні німецької мови. Окрім того, традиційні підручники пропонують віддалені від життєвої дійсності студентів навчальні матеріали та містять обмежену кількість профільної інформації. Викладачеві потрібно працювати над плануванням заняття та формою його проведення, постійно знаходити нові матеріали для занять та використовувати їх під час навчання.

Знання іноземних мов як засобу соціального спілкування є невід'ємною частиною суспільного розвитку нашого часу. Сучасний економічний стан України, сусідство з Європейським Союзом, все тісніші політичні, економічні, культурні та інші суспільні контакти з німецькомовними країнами, а також процес інтеграції в Європу вимагають знання іноземних мов, зокрема німецької мови як обов'язкового компоненту у галузі вищої освіти. В Україні якість освіти сучасного студента як майбутнього фахівця, пов'язана з необхідністю оволодіння іноземними мовами, що сприятиме мобільності українських студентів в Європі.

Щоб задовольнити цим вимогам, необхідно на основі подальшого розвитку набутих у школі знань, докорінно оновити зміст викладання німецької мови за професійним спрямуванням у вищих навчальних закладах України. Це вимагає нової орієнтації цілей, змісту, методики викладання іноземних мов, типових завдань та вмінь їх застосування у професійній діяльності.

Під інноваційним підходами навчання іноземних мов слід розуміти розвиток комунікативної компетенції, що передбачає практичне оволодіння всіма видами мовленнєвої діяльності та комунікативне використання іноземної мови як у повсякденних, загальних ділових ситуаціях, так і у фахових.

Слід зазначити, що професійно та фахово зорієнтовані заняття з іноземної мови доцільно розпочинати вже з першого року навчання у ВНЗ.

Загальною метою занять з іноземної мови професійного спрямування є розвиток іншомовної компетенції як у повсякденних так і у фахових ситуаціях, усвідомлення студентом відносин між власною та іноземними культурами.

Основною метою навчання іноземних мов професійного спрямування є розвиток навичок та вмінь, які забезпечують кваліфіковану професійну діяльність у приватній, суспільній, професійній та освітній сферах спілкування в багатонаціональному суспільстві іноземною мовою.

У процесі навчання студентів слід звернути увагу на застосування навчальних прийомів оволодіння словниковим запасом та нормами граматики з самого початку вивчення іноземної мови.

Використання технічних засобів навчання, змінює роль викладача, який більше не являється єдиним джерелом інформації, сприяє розвитку навичок навчання, дає змогу успішної реалізації студентів з різними здібностями та схильностями; сприяє удосконаленню фахової компетенції студентів: підвищує привабливість занять.

Слід зазначити, що перехід від одного типу завдань до іншого є плавним, а види мовленнєвої діяльності взаємопов'язані.

УДК 811.111'373.43

Зав'ялова К.М., Ефендієва С.М.
Полтавський державний медичний університет,
Полтава, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ АНГЛОМОВНИХ ІДІОМАТИЧНИХ ВИРАЗІВ У ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Стаття присвячена дослідженню англomовних ідіоматичних виразів про здоров'я людини. Розглянуто основні підходи до визначення терміну «фразеологізм». Представлено приклади ідіом, прислів'їв та приказок про здоров'я.

Ключові слова: фразеологізми, ідіоми, прислів'я, приказки, англійська мова.

The article investigates English idioms denoting the human condition in health and disease. The main approaches to the definition of the term "phraseological unit" have been described. The examples of idioms, proverbs and sayings about health have been detected.

Key words: phraseological units, idioms, proverbs, sayings, English language.

Вчені зазначають [1; 4; 5], що фразеологізми суттєво відрізняються від вільних сполучень слів. Їм характерна стійкість, неподільність, багато з них відрізняються високим рівнем образності. Ті фразеологічні одиниці, значення яких абсолютно не відповідає значенню їх окремих компонентів та походження яких найважче визначити, також називають ідіомами. О.І. Смирницький дійшов висновку, що ідіомам, на відміну від фразеологізмів, притаманна виражена метафоричність та яскрава стилістична забарвленість значення. Цієї думки також дотримуються Н.Н. Амосова, О.В. Кунін, О.С. Кубрякова, Р. Глезер [1; 2; 3]. Вважатимемо, що до фразеологізмів належать вирази різної величини, від бінарних (тобто двокомпонентних) словосполучень до приказок (влучних образних висловів, які мають форму речення). Спільними рисами цих одиниць можна вважати належність до сфери здоров'я, семантичну цілісність, неподільність та відтворюваність, однак їх відрізняє те, що приказки, на відміну від словосполучень, виражають завершену думку.

Як правило, межі фразеологічної одиниці абсолютно очевидно визначаються матеріальним складом компонентів, що її утворюють. Підсумовуючи підходи вчених до визначення цих понять, вважатимемо, що фразеологізм – це семантично пов'язане сполучення слів, що виникає у мові, як результат метафоризації його значення, та відтворюється у вигляді специфічної, усталеної та цілісної конструкції [4, с.503].